

Положила на столі я скатертну
та поставила на стіл обід,
стала дуже тихо коло тину:
-Де ти,любий,із війни вже йдуть?
Витраю сльози,що рікою
із очей,мов тим дощем ,летять.
-Де ти?Де ти,сину?
Я сьогодні зустрічала всіх твоїх друзяк.
Я сьогодні поскладала речі,
які любі,сину мій,тобі.
Уже вечір...Знову прийшов вечір.
Знову я лягаю у журбі...
-Де ти,сину,милая дитина?
Я сьогодні зовсім не засну...
Як там рідная моя дитина,
як він там?Його люблю...
Господи Ти наш благословенний,
захисти Ти ріднее дитя.
Кожна мати хоче бачить сина,
кожна не пускає до солдат,
кожна мати сльози проливає,
кожна мати так чекає знов,
кожна мати так Тебе благає
захисти синів,верни їх знов...
СЛАВА БОГУ!